

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 8

от заседание, състояло се на 28.02.2008 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Бойчо Кулински, доц. акад. Людмил Стайков, доц. Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Мая Вапцарова, доц. д-р Райна Николова, Милен Вълков

ОТСЪСТВАЛИ: доц. д-р Лилия Райчева, Стефан Димитров

ДНЕВЕН РЕД:

1. Избор на изпълняващи дейността Председател и изпълнителен секретар на СЕМ.
 - Докладна записка от Веселина Петрова относно процедурата за избор на и.д. Председател.
 - Предложение от доц. д-р Лилия Райчева.

Начало на заседанието 10,00 часа, водено от Мария Стефанова, Председател на СЕМ, експерт протоколист - Вера Данаилова

Мария Стефанова откри заседанието и даде думата за изказвания по дневния ред.

Мария Стефанова откри заседанието като припомни, че както са решили членовете на Съвета на миналото заседание днес дневният ред ще е само от една точка – избор на изпълняващи длъжността Председател и Изпълнителен секретар на СЕМ.

Г-жа Стефанова предложи Съветът да включи в дневния си ред и вземане на решение за отпускане на парична помощ на Георги Георгиев – експерт в Дирекция “Мониторинг” във връзка със здравословен проблем.

СЕМ гласува със 7 гласа “за” така предложения дневен ред с направеното допълнение.

И преди да пристъпи към разглеждането на първа точка,

СЕМ реши със 7 /седем/ гласа “за” да бъде отпусната на Георги Георгиев – експерт в дирекция “Мониторинг” сумата от 400 /четиристотин/ лева във връзка със здравословен проблем.

Мария Стефанова предложи на членовете на Съвета да решат дали заседанието да бъде открито или закрито.

Доц. д-р Маргарита Пешева каза, че по известен ритуал в Съвета тя до сега винаги е предлагала заседанието да бъде закрито, а изборът да бъде открит, явен. Винаги до сега изборът за изпълняващ длъжността Председател и Изпълнителен секретар е бил явен, тя нямала спомен да са правили таен избор за Председател, така, че последователно правела две предложения. Първо не е имало такъв прецедент в Съвета да се канят журналисти при избор за Председател или пък Изпълнителен секретар и едва ли било редно да нарушават и сега този принцип, а самото гласуване предложи да бъде открито /явно гласуване/.

СЕМ реши със 7 /седем/ гласа “за” заседанието да е закрито за журналисти.

Мария Стефанова само допълни, че след заседанието трябва да се излезе с прессъобщение.

СЕМ реши със 7 /седем/ гласа “за” изборът да бъде явен.

Мария Стефанова отново припомни регламента на избора:

“а) решението за избор на председател на СЕМ се взема с **квалифицирано мнозинство** от две трети от всички членове на СЕМ (чл.37, ал.2 от ЗРТ). Решението за избор на изпълнителен секретар се взема с **обикновено мнозинство**.

б) ако **на три поредни заседания в продължение на един месец** не се вземе решение за избора на председател на СЕМ, се провежда следващо, **четвърто по ред** заседание, на което решението за избор се взема с **обикновено мнозинство**. Трите поредни заседания (евентуално и четирите) могат да се проведат в един и същ ден при условие, че са проведени и отразени в протоколите като отделни заседания.

в) при явно гласуване преброяването на гласовете може да се извърши от председателя.

г) при тайно гласуване е нужно да се изготвят бюлетини, да се уточни как ще стане отбелязването в тях и да се избере комисия по избора, която отразява резултатите в протокол.

3. Председателят дава думата на членовете на СЕМ за предложения и изказвания по избора на нов председател и изпълнителен секретар.

Доц. д-р Райна Николова обърна внимание, че обикновено изборът се провежда за Председател, а след това става избор за Изпълнителен секретар, така, че чисто технически процедурата да протече на първо време за временно изпълняващ длъжността Председател на СЕМ до 1 април 2008 г. Тя предложи за тази позиция акад. Людмил Стайков. Аргументите ѝ бяха, че акад. Стайков е с изключително висок авторитет сред професионалистите и световно известен режисьор. Той е бил човекът, който през 1990 година е бил председател на временната парламентарна комисия определяла статута на българското радио и българската телевизия. Занимавал се е достатъчно време с дейност в рамките на телевизионното производство и на киноизкуството. Все пак сред академичните среди нямало по-високо стъпало от позицията, която той заема и по-скоро от званието, което е получил, а именно академик. Аргументите ѝ в тази посока били и с още едно допълнение. Не случайно нюансът, който е внесла относно предложението на доц. Пешева за тази позиция е бил срокът да е до първи април, тъй като междувременно може да се извърши обновяване на състава на СЕМ, а все пак мандатът на акад. Стайков не се прекратява в рамките на това обновяване на състава и той не участва в ротацията. Така, че с оглед стабилността на Съвета според доц. Николова, акад. Стайков е една изключително подходяща кандидатура, още повече, че имал необходим минимум управленски опит, заемайки сериозни позиции и оглавявайки доста големи структури, свързани с филмопроизводството и изобщо с телевизионното производство.

Акад. Людмил Стайков благодари за направеното предложение, което не е прекъснал, защото било приятно да се слушат такива неща. Особено като се имало предвид, че в последните години чувал само лоши неща, които идвали от телевизиите, които те поддържали и за които се грижели и т.н. във връзка с гласуването на СЕМ, от участието в който той е получил доста негативни оценки, даже с изненадващи обобщения и затова толкова внимателно слушал и му е било много приятно.

Акад. Стайков помоли колегите си със същите аргументи, които бил представил вече при едно предишно предложение за неговата кандидатура да нямат предвид неговото

име по следните причини. В този месец е започнала много активната процедура за избиране новите член-кореспонденти на Академията на науките и новите академици, в която той е ангажиран много активно във връзка с процедурата. Освен това му е възложено точно в този месец да стане предложението за новите критерии за хабилиране на всички кандидати в сферата на изкуствата. Ставало въпрос за изобразително изкуство, музика, кино, балет, опера. Сега се изработвали критериите, които ще действат за един период напред и се преоценявал начина, по който са били оценявани различните кандидати за докторати, професури, доценти и т. н., което е една много отговорна и сериозна работа, защото е свързана с бъдещето на целия този научен творчески потенциал, който тепърва ще се реализира в България. И тези основни обстоятелства, в които той не включвал другите за лекции и прочее, защото те били неща, които той се чувствал длъжен да ги съобразява с ангажиментите си в СЕМ. Затова акад. Стайков благодари за доверието и помоли колегите си да разберат, че отклоняването, което прави на предложението е свързано със сериозни основания, които иска да имат предвид, а не като някакъв каприз. Акад. Стайков каза, че той винаги е бил на разположение и е защитавал позициите си. Същевременно той каза, че за него би било много любопитно, ако за този един месец действително се опита и друг член на Съвета за едно разчупване, за едно движение в общественото пространство като имена и той препоръча Мая Вапцарова. От нейното присъствие до сега в Съвета и възможността да има консултации по редица много съществени и правни въпроси и то убедително да си защитава позицията и голяма част от това, което се е казало за него самия свързано с професията и с опита в ръководство в трудни моменти, Мая Вапцарова това го е правила и той бил свидетел на нейните възможности да си запази равновесието, спокойствието и позицията при много невралгични етапи, в които е била поставена. Освен това, всички членове на Съвета вече били убедени в нейната много широка популярност и контакти, които има в най-различни сфери на обществения живот. Съветът според него се нуждаел във всеки един момент от някакво движение около институцията и той смятал, че и за журналисти и за тези среди, в които тя общувала това би донесло едно движение в позитивен смисъл при мнението за СЕМ и затова правел това предложение.

Мая Вапцарова каза, че с акад. Стайков ги свързват много преживени неща и то в чужбина, където той действително ѝ е показал как трябва да се държи един български човек на изкуството от една страна не само, а и дипломат и представител на България. Просто такава е била ситуацията. Но тя като член на СЕМ с най-малък стаж в Съвета смятала, че няма достатъчно опит и достатъчно информация за това което е сполетяло СЕМ преди нейното идване, а нещата според нея били доста сериозни. Според нея след като ставало дума за един месец тя не виждала необходимост за смяна, защото тя водела и до много административни дейности, които не били оправдани за такъв кратък срок и Съвета да изпада в една административна дейност, която отнемала възможността за реакции по това, което наистина съществува около СЕМ, според нея то било доста и трябвало да му се обърне сериозно внимание. Тя нямало да забрави това, което акад. Стайков е казал, че СЕМ действително е изпаднал в една много махленска и за нея също сфера, от която трябва да се измъкне и ѝ се струвало, че само човек, който познава добре ситуацията би могъл да направи това. Естествено тя казвала това и си правела отвод, но в същото време била дълбоко замислена за всичко онова, което заобикаля Съвета и тезата или стратегията, която СЕМ трябва да предприеме, за да стъпи на една по-здрава основа и да изпълнява действително мисията си. А тази мисия според нея била отново да се постави тезата на изкуството и тезата на ценностите на България. Затова ѝ се струвало, че ако тя попадне в тази въртележка ще трябва да се занимава малко с по-други неща, да се обучава на това, което е било и чак

след това да започне след като сега смятала, че е по във възможностите си да бъде активна без да се занимавала с административни задължения.

Милен Вълков каза, че също е с отлични впечатления от работата си с акад. Стайков и подкрепя всичко това, което доц. Николова е казало, но не можел да не се съобрази и с неговото мнение. Правейки паралел между изказването на акад. Стайков и самоотвода на Мая Вапцарова и той стигнал до извода, че съвсем логично би било сегашния председател да остане на тази длъжност и имайки предвид двата самоотвода на колегите си той направи предложение Съветът да упълномощи сегашния председател да остане за още един месец.

Доц. д-р Маргарита Пешева попита г-жа Петрова дали след като съвета е гласувал това протоколно решение да се избере временно изпълняващ длъжността до първи април по нейна преценка в решението, с което ще се избере временно изпълняващ длъжността този срок трябва да бъде упоменат. След като такова протоколно решение е гласувал Съвета, то този срок би следвало да фигурира и в новото решение. Тя съжалявала, че колегите й Мая Вапцарова и Людмил Стайков са си направили самоотвод. Според нея и двамата внасяли европейски стил в работата на Съвета и тя лично се радвала, че те двамата са членове на СЕМ.

Мария Стефанова уточни, че решението, което Съветът е взел на миналото заседание за срок до 1 април би могло да бъде променено, ако ротацията стане по-рано. Веднага след това можело да се насрочи заседание, защото по закон изборът се провежда на първото заседание.

Доц. д-р Маргарита Пешева каза, че е извадила протоколите от предишния избор точно преди една година и в общи линии ще повтори нещата, които е казала и тогава. Казвала ги не само за протокола, но и защото смятала, че един такъв повод давал възможност на всеки член на СЕМ да проведе този разговор, тъй като той е важен за стабилността на органа, за публичното лице и за това как изглежда и пред себе си и пред обществото. Припомняйки си какво е казала преди една година доц. Пешева каза, че във връзка с нейната визия какъв трябва да бъде председателя на СЕМ, сега тя би подредила нещата по по-различен начин. Преди една година тя е била отбелязала като първо изискване към председателя да уважава и спазва закона. Сега все повече си мислела, че най-главното изискване пред председателя е да поставя дневния ред в областта на медийната регулация, да гради стратегията на СЕМ, да не проявява професионална безпринципност и да задава професионалния тон за развитието на регулацията и регулаторния орган. Председателят според законодателя е пръв между равни, но като пръв между равни, той трябва да има визия за развитието на медийната регулация. Затова кои са важните задачи, кои са приоритетите, как те да се подредят във времето как да работи СЕМ, Председателят задава професионалния тон в работата на Съвета и доц. Пешева все повече си мислела от гледището на изминалите шест години, че тази задача е от особена важност. На второ място председателят трябвало да спазва и да уважава закона, да го спазва и като буква и като дух, тъй като духът на закона е нещо по-широко, по-сложно от самата му буква. Много важно е той да бъде стожер на законността, защото все пак регулаторният орган е стожер по спазване на законността и никога не би трябвало членовете на СЕМ да го забравят. На трето място всеки председател трябва да налага колегиалния принцип, да създава нужния професионален климат за дейност в Съвета, да събира хората, а не да ги разделя. Колкото повече един председател прилагал римското правило: “Разделяй и владей”, толкова повече органът навлизал в криза. А тя не мислела, че органа, все едно това дали е СЕМ или друг колегиален орган можел да се овладява добре и ефективно да работи, ако се прилагало систематично римското правило т. с . много важен бил климата в органа, както и председателят да постигне този климат. Този климат се

постигал с усилията на всички членове на СЕМ. Понякога Съветът пречел на председателя да го постигне, а понякога му помагал. Имало е най-различни случаи, но професионалният климат, даването на тон и едно добро поведение било изключително важно за всеки един председател. На четвърто място всеки председател трябвало да отстоява екипния принцип. Колегиалният орган означавал волята на мнозинството. Това били пет гласа. Понякога Председателят можел и да остане в малцинство. Като председател на нея ѝ се било случвало да се бори за професионален стандарт в позицията си на малцинство по отношение на спонсорските заставки в самопромоционните заставки, по отношение на плурализма на гледните точки в програмите на БНТ и БНР. В крайна сметка времето и съда доказали, че тя е била права, но когато председателят останел в изолация и останел в малцинство, той много трудно ръководел съвета. Доц. Пешева каза, че няма да забрави думите на доц. Огнянова и си позволявала да ги напомни. В едно интервю били заедно в студиото на Свободна Европа и доц. Огнянова ѝ е казала, че знае, че доц. Пешева гласува съгласно директивата и съгласно медийния закон по спонсорските заставки, но председателя на СЕМ бил добър председател, когато е успявал да убеди съвета в професионалната си правота, в това, че тези аргументи са съблюдаващи изискванията на европейското и българското законодателство, а не обратното. Тезата на нейното изказване е била, че доц. Пешева не си е свършила работата като не е успяла да убеди колегите си. Припомняла това, защото екипният принцип бил изключително важен. Според доц. Пешева Председателят на СЕМ осъществява връзките с неправителствения сектор, с държавните институции, с гражданското общество и това се е превърнало в трайна политика на Съвета и това било много добре. Според нея СЕМ само печели от това, че уважава както АБРО така и БМК и АБТО, Филмаутор, Музикаутор, Профон, както всички организации и когато те са поискали среща, те винаги са получавали тази среща и в този смисъл Съветът имал отворена политика по отношение на неправителствения сектор. И на последно място председателя задавал тон за градене на публичния образ на СЕМ. Това било много важно как да се гради публичния образ, как изглежда работата на Съвета навън. Сега тя била безкрайно изкривена, субективна и пристрастна. Често не се изхождало от професионални принципи и аргументи. Не бивало да се вини само председателя за това, че СЕМ има изкривен твърде негативен публичен образ. Вероятно за това вина имали всички членове на Съвета. Доц. Пешева каза във връзка с работата на Изпълнителния секретар, че тя винаги е имала тази политика и тази професионална позиция, че спазва стриктно духа на медийния закон. Тя е имала редкия шанс да бъде и председател и изпълнителен секретар. Както през 2002 година е призовала колегите си да не я предлагат втори мандат за председател, така сега ги призовавала да не я предлагат за временно изпълняващ длъжността за изпълнителен секретар. Това била нейната професионална позиция. Отстоявала я от шест години насам. Освен това тя мислела, че днес не бива въобще да се избира тази позиция. Съветът много дълго е обсъждал новия вариант на устройствения правилник, който така и не са приели. Във варианта, който сега съществува този Правилник позицията на Изпълнителния секретар била много слабо разработена и тя не била убедена в ефективността на тази позиция. Според нея, СЕМ би постъпил много коректно, ако изчака своето обновление и когато дойдат новите членове да разгледа отново проекта за Правилник подготвен от адвокат Ирина Величкова и да обсъди дали има нужда от една подобна, втора позиция и какви трябва да бъдат пълномощията и отговорностите на Изпълнителния секретар. Доц. Пешева каза и какви са отговорностите на председателя към неговия Изпълнителен секретар, защото за една година тя в качеството ѝ на Изпълнителен секретар не е била поканена на нито едно заседание на директорите на дирекции и затова е работила толкова, колкото ѝ е било

позволено. По нейното убеждение един Изпълнителен секретар поне веднъж в месеца трябвало да участва съвместно с Председателя в дейността на Съвета, и като споделя отговорностите, той споделя работата, а не споделя само негативите. Той споделя цялата дейност и отговорност. В този смисъл практиката и опита поне до сега показвали, че ролята не била достатъчно добре защитена и разработена в самия Устройствен правилник и самата практика я правела малко безсмислена. Ето защо си позволявала да предложи на Съвета сега да не избират изпълнителен секретар. Нека да изчакали обновлението на СЕМ, да се приеме новия Устройствен правилник и да се види дали ще се избира такава втора позиция, дали ще се върнат към старата идея на доц. Георги Лозанов СЕМ да има Изпълнителен директор като административна длъжност. Можело да се обмислят по-внимателно нещата, затова тя правела предложение да се пристъпи към избиране на Изпълняващ длъжността Председател като предварително казвала, че тя не се кандидатира за позицията Изпълняващ длъжността Изпълнителен секретар.

Бойчо Кулински каза, че повод за изказването му са думите на доц. Пешева. Според него тя имала основание и право не само от опита, който е натрупала като изпълнителен секретар макар, че той бил убеден, че тя много стриктно, много сериозно и много ангажирано е изпълнила своите задължения като изпълнителен секретар през изминалия период, но въпреки това си мислел, че по принцип след като тази позиция не е заложена в закона като изискване, а е всъщност идея разработена във вътрешен правилник, би могло да се помисли наистина дали е необходимо или би могло да се замести с Главен секретар или изпълнителен директор, или някаква друга длъжност, която да се заеме от човек, който не е член на СЕМ, но така или иначе поема върху себе си цялата административна тежоба и отговорност, а Председателят да се концентрира върху сериозните проблеми. По тези причини г-н Кулински смятал, че има много сериозна логика в това предложение и то било направено въз основа на опита, който е натрупан и изводи, които можели да се направят. Сега не било мястото, но понеже вече бил подет този разговор, той си мислел, че в по-следващ етап когато вече мине ротацията и когато се обсъжда тази позиция за изпълнителен секретар, той щял да повтори отново своето предложение да не се избира изпълнителен секретар на СЕМ.

Мария Стефанова каза, че ако трябва принципно да се изкаже, това се надявала, че ще има възможност да го направи когато ще си отчете мандата като председател, но сега тъй като е започнала дискусиата какво е да си председател на Съвета, какви задължения имаш, какви правомощия имаш по закон, тя припомни на колегите си, че правомощията на председателя по закона не са никак големи, а в същото време не са и малки задълженията, които има. В този смисъл повече от пряката работа на председателя била концентрирана върху административни дейности. Това били всички документи, които постъпват в Съвета, резолирането на тези документи, преценката кое да влезе в заседание, кое да бъде разпределено директно в различните дирекции, отговори на всичките писма. Г-жа Стефанова каза, че няма точна статистика, на колко запитвания през последната година била отговорила тя и респективно дирекциите, но нямало нито едно писмо или електронна поща, която е получена до съвета, на която да не е отговорено. Това изисквало време, без да е кой знае колко трудно и е част от задълженията на председателя. От друга страна и друг път тя била имала възможност да го каже, председателя не бил заложник на интересите на съветниците, а проводник на тези интереси и всичко, което трябвало да прави председателят понякога се заключавало само в провеждането на заседания и така да моделира изказванията по време на това заседание, че да се стигне до едно консенсусно решение. Това била трудна задача. Тя си давала сметка, че не винаги е успявала да прави това, но по принцип председателят трябвало да се старее да го прави. Доц. Пешева е повдигнала

един много важен въпрос, за който и тя често си е мислела. Председателят трябва да дава тон в отношенията между съвета и различните институции, между съвета и неправителствените организации, въобще как СЕМ да общува с медийна среда, с хората навън, които имат достатъчни претенции към Съвета като към регулатор. И съответно те натоварват Съвета със своите очаквания за това как трябва да се развива тази среда и много често прехвърлят на СЕМ всички негативи, които не са в правомощията на Съвета. СЕМ не може да ги избегне поради залегналите в закона правомощия, не може да направи нещо, което не му е разрешено да прави. Г-жа Стефанова даде примера как често се чували думи от рода на това: “защо не закриете тази телевизия”, “защо не спрете едни кое си предаване”. СЕМ не може да го направи. Има стъпки, които са предписани от закона, които трябва да се изпълнят. Всички знаели, че това е много дълъг и сложен процес като СЕМ през цялото време се нуждае от съветите и на експерти и на директорите на Дирекции. Г-жа Стефанова каза, че сега е благодарна, че г-жа Петрова присъства и на този разговор, защото вярвала, че този разговор е полезен по принцип, тъй като СЕМ ще продължи да съществува като регулатор и в крайна сметка била права доц. Пешева, че СЕМ трябва да задава тона на общуване между Съветниците и останалата част от медийната среда. Г-жа Стефанова каза, че това било нейното принципно изказване, а конкретно би желала да каже, че ако съветниците ѝ гласуват доверие да бъде за още един месец изпълняващ длъжността председател на СЕМ, а срокът можел и да се окаже по-кратък, но във всеки случай, това щяло да бъде един логичен завършек на досегашния ѝ мандат. От друга гледна точка по този начин щяла да бъде облекчена и администрацията на съвета и Мая Вапцарова само е споменала някои от нещата, които би трябвало да се случат при промяна на ръководството на Съвета. Тези процедури не били нито бързи, нито лесни и имало опасност да се получи някакъв срив или сътресение, но в случая тя смятала, че ще оправдае доверието на своите колеги, ако я подкрепят в този месец или по-кратък срок да изпълнява тази длъжност.

Г-жа Стефанова каза, че според нея и до сега е била наистина проводник на интересите на членовете на СЕМ не само по време на заседания, а и навън е правила точно това във всичките си изказвания, по-голямата част от тях са документирани, така, че това било лесно доказуемо. Тя призова колегите си ако нямат други изказвания и предложения да гласуват прекратяване на изказванията и след това да преминат към самото гласуване

СЕМ гласува с 5 /пет/ гласа “за” /Бойчо Кулински, Мария Стефанова, Людмил Стайков, Милен Вълков, Мая Вапцарова/ и 2 /два / гласа “въздържал си” /Маргарита Пешева, Райна Николова/ г-жа Мария Стефанова да бъде и. д. Председател на СЕМ.

С това гласуване не беше избран Председател на СЕМ и съгласно ЗРТ, г-жа Стефанова закри заседанието.

Документи приложени към Протокол № 8

1. Дневен ред
2. Докладна записка от Веселина Петрова относно процедурата за избор на и.д. Председател.
3. Предложение от доц. д-р Лилия Райчева.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Бойчо Кулински

Людмил Стайков

Мая Вапцарова

Райна Николова

Мария Стефанова
Председател
на СЕМ

Лилия Райчева

командировка

Маргарита Пешева

Милен Вълков

Стефан Димитров

Отсъства по
болест